

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 15Csp/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316213128
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2316213128.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Rastislavom Jakubovičom v právnej veci žalobcu: O. X., B. X.X.XXXX, X. Š., V. XXXX/XX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, v konaní právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho č. 16, o určenie neprijateľných podmienok, o určenie neplatnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom dňa XX.X.XXXX je neplatná.

II. Súd určuje, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom dňa XX.X.XXXX je neplatná.

III. Súd určuje, že Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom dňa X.XX.XXXX je neplatná.

IV. Súd žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.7.2016 domáhal, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX; Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX; Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX Z. J. X.XX.XXXX, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX Z. J.H. XX.X.XXXX; Ustanovenie článku 8, bod 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX Z. J.H. XX.X.XXXX; Ustanovenie článku 8, bod 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX; Ustanovenie článku 8, bod 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. X.XX.XXXX; Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX; Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX; Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. X.XX.XXXX, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX Z. J. X.XX.XXXX, sú ako neprijateľné zmluvné podmienky Zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX, Zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J.H. XX.X.XXXX a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.XX.XXXX sú neplatné. Žalobca sa ďalej domáhal, aby

súd určil že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX, Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX a Zmluva o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. X.XX.XXXX vzhľadom na to, že obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a ani neobsahujú všetky náležitosti, ako by mali v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, tak úvery vyplývajúce z týchto Zmlúv o revolvingovom úvere sú bez úrokov a poplatkov. V podanej žalobe uviedol, že dňa XX.X.XXXX uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX H. J. X.XX.XXXX Zmluvu o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX. Na základe prvej zmluvy mu bol poskytnutý úver vo výške 1 350,- Eur a na základe druhej a tretej zmluvy úver vo výške 1 500,- Eur. Nakoľko sa žalobca dostal do omeškania so splácaním poskytnutých úverov, žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu - obchodnú spoločnosť Duslo, a.s., na vykonávanie zrážok zo mzdy. Žalobca uviedol, že Zmluvy o revolvingovom úvere obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, vzhľadom na ochranu spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách, ktoré svojim obsahom a účelom odporujú zákonu alebo ho obchádzajú alebo sa priečia dobrým mravom a to najmenej v rozsahu, že za neprijateľnú podmienku, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmlúv o revolvingovom úvere je nutné považovať Dohodu o zrážkach zo mzdy /z iných príjmov/ dlžníka č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX H. Č.. XXXXXXXXXXXX v zmysle ktorých: „Strany dojednávajú v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka k zabezpečeniu Pohľadávok Spoločnosti uvedených v čl. IV tejto dohody, dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadne z iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou (ďalej len „zrážky zo mzdy“), ktorú dlžník poberá od svojho zamestnávateľa (respektíve platiteľa príjmu). Na základe tejto dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka, vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka a odvádzať ich na bankový účet Č.. XXXXXXXXXXXX/XXXX pod variabilným symbolom č. XXXXXXXXXXXX, H.. XXXXXXXXXXXX v prípade druhej úverovej zmluvy a v XXXXXXXXXXXX0 v prípade tretej úverovej zmluvy vo výške 42,29 Eur, v prípade druhej úverovej zmluvy 46,99 Eur a v prípade tretej úverovej zmluvy vo výške 47,73 Eur mesačne. Strany vyslovene súhlasia s tým, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške (a to z akéhokoľvek dôvodu), alebo bude vykonaná vo výške menšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačným zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu, a to na najvyššiu prípustnú sumu v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, a to všetko do doby úhrady všetkých Pohľadávok v omeškaní. Dlžník s takýmto postupom výslovne súhlasí“. Taktiež ďalej uvádza, že predmetné Dohody o zrážkach zo mzdy neboli so žalobcom ako spotrebiteľom osobitne, individuálne dojednané, žalobcovi boli dané v jednej kope papierov s úverovými zmluvami, čo žalobca vnímal, že ide čisto len o zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca nemal poriadne čas sa detailne oboznámiť s dokumentmi a vôbec ich nevnímal, že podpisuje aj nejaké dohody o zrážkach zo mzdy a nielen zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Úverové zmluvy predstavujú kompaktný, vopred pripravený celok, pričom Dohody o zrážkach zo mzdy sú doslova ich súčasťou. Dlžník tak svojím podpisom mohol len vopred pripravené a naformulované ustanovenia Zmlúv o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktorej súčasťou boli aj Dohody o zrážkach zo mzdy, akceptovať ako celok. Ako spotrebiteľ žalobca nemal možnosť sa dostatočne oboznámiť aj s ostatnými podkladmi a tak prejavil svoju slobodnú vôľu ohľadom dohôd o zrážkach zo mzdy. Takéto zmluvné podmienky žalobca nepovažuje za individuálne dojednané, a preto sú podľa jeho názoru v zmysle Občianskeho zákonníka neplatné. Zabezpečenie záväzku vopred uzavretou dohodou o zrážkach zo mzdy je neprimeranou požiadavkou veriteľa, keď viacnásobne a bez akéhokoľvek obmedzenia chce disponovať s príjmom dlžníka. Menovaná dohoda o zrážkach zo mzdy svedčí jednoznačne nielen o tom, že tento právny úkon je svojím obsahom a účelom v rozpore s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka a teda je absolútne neplatný. Za ďalšiu neprijateľnú podmienku predmetných zmlúv o revolvingovom úvere žalobca považuje aj ustanovenia podľa článku 8 bod 8.1 zmluvných dojednaní Zmlúv o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu upravujúce nárok na zmluvnú pokutu, a to v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník J, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6% p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1 písm. a) zmluvných dojednaní tejto Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto Zmluvy o RÚ a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6% p.a.)“, čo je rozhodne neprijateľná podmienka, a tým pádom aj neplatné ustanovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to z dôvodu, že zmluvná pokuta vo výške 0,04% z dlžnej čiastky za každý

deň omeškania, je neprimerane vysoká a teda je v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. Taktiež žalobca uviedol, že v zmluvách o revolvingovom úvere je neprijateľnou podmienkou aj rozhodcovská doložka vo forme rozhodcovskej zmluvy (konkrétne Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. 8500116635 a Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX), ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmlúv o revolvingovom úvere, a to z dôvodu, že: Rozhodcovská doložka obsiahnutá v Rozhodcovskej zmluve je podľa ustanovenia § 37 ods. 1 zákona číslo 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník ako neurčitý právny úkon neplatná, rozhodcovská doložka obsiahnutá v Rozhodcovskej zmluve je podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka, žalobca nemal možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, a preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľné podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, a teda žalobca v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 písm. c) zákona číslo 244/2002 o rozhodcovskom konaní (ďalej v texte len „zákon o rozhodcovskom konaní“) popiera platnosť rozhodcovskej doložky. Rozhodcovské zmluvy žalobkyňa považuje za absolútne neplatné v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka najmä z dôvodu, že rozhodcovské zmluvy síce dávajú možnosť výberu medzi rozhodcovským súdom a súdom všeobecným, avšak len v prípade pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom klient - dlžník, spotrebiteľ, čím spôsobuje narušenie rovnováhy zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V žalobe poukázal na to, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX a Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX s poukazom na čl. 6 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej na ustanovenie § 52 anasl. Občianskeho zákonníka, čl. 144 ods. 1 a čl. 7 ods. 2 Ústavy SR, a na ustálenú judikatúru Európskeho súdneho dvora - rozsudok Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C- 240/98 až C- 244/9, sú ako zmluvné podmienky neprijateľné a teda sú absolútne neplatné. Podľa názoru žalobcu predmetnými rozhodcovskými zmluvami reálne došlo k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa, a že žalovaný od počiatku sledoval v súvislosti s koncipovaním Rozhodcovskej zmluvy to, aby v prípade vzniku sporov zo zmluvy boli tieto vždy riešené na rozhodcovskom súde, ktorý vyberie žalobca, a to na súde, ktorý sa nachádza v mieste vzdialenom od trvalého pobytu spotrebiteľa za účelom reálneho sťaženia uplatnenia jeho práv. Predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu ako spotrebiteľské zmluvy by mali obsahovať aj údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v akom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Absencia týchto náležitostí spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v písomnom podaní doručenom súdu dňa 23.8.2016, v ktorom uviedol, že medzi žalobcom (ako dlžníkom) a žalovaným (ako veriteľom) boli uzavreté dňa X.XX.XXXX Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX H. J. XX.X.XXXX Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX H. XXXXXXXXXXXX. Pri uzatvorení Zmluvy bol žalobcovi predložený aj návrh dohody o zrážkach zo mzdy s rovnakým číslom, ako je číslo zmluvy o revolvingovom úvere. Z jej obsahu vyplýva, že žalobca ako záujemca o úver bol poučený (bod I., bod II.) o tom, že dohodu o zrážkach zo mzdy nie je povinný uzavrieť, že nejde o podmienku pre poskytnutie úveru alebo samotné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň bol poučený aj o tom, čo je dôsledkom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobca ako prvý podpísal znenie dohody o zrážkach zo mzdy a takto podpísaný návrh predložil žalovanému. Z podaného návrhu nie je zrejším žiadny dôvod, pre ktorý žalobca tvrdí skutočnosti odporujúce ním predloženej a podpísanej dohode o zrážkach zo mzdy. Z dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva poučenie o dobrovoľnosti uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, akou formou môže žalobca odmietnuť uzavretie a čo je dôsledkom uzavretia dohody. Uvedené sa nachádza hneď v úvodných ustanoveniach. Rovnako aj poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy je v texte zvýraznené práve pre to, aby priemerne opatrná osoba konajúca s rozumne očakávanou mierou obozretnosti si pri prvom prezretí textu dohody o zrážkach zo mzdy všimla uvedené skutočnosti. Hoci zákon vyžaduje uviesť dohodu o zrážkach zo mzdy len na samostatnom liste s uvedením poučenia a s tým, že jej uzavretie nie je povinnosťou, žalovaný sa aj uvedením v texte snažil graficky zdôrazniť nielen dôležitosť prečítania textu, ale aj obsah poučenia o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň hneď v prvom a druhom bode dohody o zrážkach zo mzdy sa opakuje informácia o tom, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nie je povinné a spôsob, akým môže dlžník „odmietnuť“ jej uzavretie. S prihliadnutím na tvrdenia uvádzaného žalobcom nie je pritom možné zistiť, že by žalobca poprel možnosť prečítania si dohody o zrážkach zo mzdy či samotné prečítanie, možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy či akékoľvek námietky nasledujúce

po jej uzavretí. Uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa všetky podmienky, ktoré určil zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, teda že dohoda o zrážkach zo mzdy bola vždy uzavretá na samostatnom liste, dohodu o zrážkach zo mzdy žalobca uzavrieť nemusel a dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje poučenie aj o dôsledkoch jej uzavretia. Žalovaný tieto skutočnosti opakovane v jej texte uviedol, a to priamo v prvých dvoch bodoch a aj s informáciou o tom, ako odmietnutie môže vykonať. O rovnakej dohode o zrážkach zo mzdy rozhodol aj Krajský súd v Bratislave v uznesení č.k. 6Co/142/2016-86 a Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení č.k. 4Co/236/2016-63 zo dňa 25.5.2016. Žalovaný tvrdí, že pri uzatvorení dohody o zrážkach zo mzdy bol dodržaný zákon a žalobca vedel, o aký úkon ide. Uvedené skutočnosti preukazuje aj to, že žalobca bol pred uzatvorením zmlúv účastníkom v úverovom vzťahu so žalovaným aj v oblasti ďalších zmlúv s rovnakými podmienkami. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky (§ 551 Občianskeho zákonníka). Ak vnútroštátna úprava upravuje tento spôsob zabezpečenia potom logicky nemôže ísť o neprijateľnú podmienku. Tvrdenia žalobkyne odporujú aj poslednej novele zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pokiaľ ide o prípustnosť tejto formy zabezpečenia. Dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorý sa mení a dopĺňa aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho znenia (§ 9 ods. 13) bolo určené, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom. Okrem toho aj zo zákona č. 102/2014 Z.z. (ktorým sa novelizoval aj zákon o ochrane spotrebiteľa) vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále (naďalej od jeho účinnosti, t.j. od 01.05.2014) považovaná za platný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy. Ak Národná rada SR ako jediný zákonodarný orgán vo forme zákona určila, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále a naďalej prípustný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy potom každý je týmto rozhodnutím zákonodarcu vo forme zákona viazaný. Žalovaný rovnako popiera aj tvrdenia žalobcu, ktoré majú nasvedčovať tomu, že dohodou nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku. Dohoda o zrážkach zo mzdy môže zabezpečiť aj budúcu pohľadávku. V takom prípade budú strany môcť pohľadávku identifikovať čo do dôvodu. Všetky pohľadávky sú kauzálne spojené/prepojené práve vymedzením právneho titulu ich vzniku na zmluvu o revolvingovom úvere. Preto napríklad aj pohľadávka titulom poskytnutia revolvingu (ktorá vzniká po poskytnutí revolvingu) nie je akoukoľvek pohľadávkou, ale je presne určená a viazaná na konkrétny právny dôvod jej existencie. Uvedené neznamena, že tieto nároky nie sú určité, ale znamená to, že vznik týchto nárokov je viazaný na obsah právneho vzťahu, ktorý je práve definovaný zmluvou a možnosť ich vzniku v budúcnosti. Tvrdenie žalobcu, podľa ktorého uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprimeranú požiadavku z dôvodu neobmedzenej dispozície s majetkom dlžníka, je zavádzajúce a v rozpore so skutočnosťou. Navyše, pokiaľ ide o námietku neobmedzenej dispozície s majetkom dlžníka, žalovaný zdôraznil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonným inštitútom zabezpečenia záväzkov zmluvných strán, ktorej regulácia je upravená osobitnými predpismi. Zákon presne stanovuje aká suma môže byť zrazená na základe výkonu zrážok, resp. aká čiastka musí dlžníkovi byť ponechaná ako zostatok na zabezpečenie jeho základných životných potrieb, a teda ani prípadnou dohodou zmluvných strán by nebolo možné prekročiť maximálnu prípustnú zákonnú hranicu. Pokiaľ ide o námietku, že uzatvorené dohody o zrážkach zo mzdy neobsahujú označenie platiteľa mzdy, žalovaný uvádza, že uplatnenú námietku považujeme za nedôvodnú v celom rozsahu, nakoľko platiteľ mzdy v zmysle žiadneho zákonného ustanovenia nie je považovaný za účastníka dohody. Právne predpisy mu ukladajú iba povinnosť vykonávať zrážky od momentu, kedy je mu dohoda predložená. Označenie platiteľa mzdy - zamestnávateľa - by v konečnom dôsledku nemalo oporu ani v logických úvahách, nakoľko takáto situácia neznamena, že dlžník po uzatvorení dohody o zrážkach nemôže svojho zamestnávateľa zmeniť. Žalobca v ďalšej časti podanej žaloby namieta, že zmluvné pokuty podľa článku 8 bod 8.1 Zmluvných dojednaní Zmlúv o revolvingovom úvere sú neprimerane vysoké a v zmysle uvedeného tak predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zmluvná pokuta vo výške 0,04 % denne má predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmysle ustanovenia § 53b ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmlúv, podľa ktorého ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis, uvádzame, že uvedené ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r/ OZ špeciálnym ustanovením, a teda ustanovením s aplikačnou prednosťou. Podľa spomenutého ustanovenia sa pre spotrebiteľské zmluvy, predmetom ktorých, je požičanie peňažných prostriedkov, zaviedol osobitný režim maximálnej výšky sankcií. Túto maximálnu výšku stanovilo označené ustanovenie odkazom na vykonávací predpis (ktorým je v tomto prípade ust. § 3a ods. 1 až nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). Uplatnený nárok na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. Ak sa tak stane, tak od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania.

Zákonodarca právnou úpravou pripustil a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškanie (t.j. úrok z omeškania, pokuty, penále a pod.) môžu byť dohodnuté. Jednak popri sebe za rovnaké porušenie povinnosti riadne splácať úver, a jednak dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. Preto stanovil, že od dosiahnutia danej hranice, teda keď súčet všetkých sankcií bude rovnaký ako suma poskytnutých peňažných prostriedkov, je možné uplatniť len zákonný úrok z omeškania. Uplatnené nároky na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. V čase uzavretia Zmluvy bol úrok zo meškania vo výške 5,05 % ročne. Zákonodarca tak právne aproboval a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškanie (t.j. úrok z omeškania, pokuty, penále a podobne) môžu dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, t.j. v tomto prípade podľa poradia uzatvárania zmlúv 15,15 % ročne pri zmluvnej pokute vo výške 0,04 % denne, a na základe tejto skutočnosti žalovaný tvrdí, že maximálna povolená výška zmluvných sankcií dojednaná v zmluvách logicky nemohla byť prekročená. Žalovaný popiera pravdivosť tvrdení žalobcu a uvádza vlastné tvrdenia o skutkových a právnych okolnostiach uzatvorenia zmlúv o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Jedná sa o samostatnú zmluvu a listiny, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy. Bez ďalšieho žalobca vo svojej argumentácii pritom opomína, že z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy, že z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy, bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. To vyplýva z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou, ale nie povinnosťou. Pri odstúpení od rozhodcovskej zmluvy by bez ohľadu na (ne)súhlas veriteľa došlo k jej zániku, a to bez vplyvu na ďalšie trvanie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca teda mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu (hlavnej) zmluvy o revolvingovom úvere. Je nesporným, že vlastným úkonom mohol ovplyvniť vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy, a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným. V kontexte uzavretia rozhodcovskej zmluvy chápanie pojmu spotrebiteľ (ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná) znamená, do akej miery žalobca vedel a vedieť mohol o význame, právnych dôsledkoch a dobrovoľnosti uzavretia rozhodcovskej zmluvy. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že obsahuje poučenie vo vyššie uvedenom zmysle, teda o možnosti, no v žiadnom prípade nie povinnosti zmluvu uzavrieť bez následkov ohľadne vzniku úverovej zmluvy, dôsledkoch a význame rozhodcovského konania a o možnosti jednostranne rozhodcovskú zmluvu ukončiť. Žalovanému nie je zrejmé, akým iným spôsobom by mal preukázať individuálnosť dojednania rozhodcovskej zmluvy, než ako písomným poučením dlžníka o možnosti neuzavrieť rozhodcovskú zmluvu bez vplyvu na uzavretie zmluvy o úvere, ako aj zahrnutím práva dlžníka od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť do 14 dní od jej uzavretia aj bez uvedenia dôvodu a bez vplyvu na ďalšie trvanie zmluvy o úvere. Tvrdenie žalobcu o tom, že rozhodcovská zmluva je neurčitá, je vecne nesprávne, predovšetkým z dôvodu, že čl. 3 rozhodcovskej zmluvy presne identifikuje Zmluvu o revolvingovom úvere, na ktorú sa rozhodcovská zmluva vzťahuje, a to nasledovne: „...Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy...“ Pri akomkoľvek použití výkladových pravidiel obsiahnutých v § 35 Občianskeho zákonníka je nepochybné, že rozhodcovská zmluva odkazuje na zmluvu o revolvingovom úvere, t.j. signalizuje prepojenie s hlavnou zmluvou, pričom predstavuje alternatívne dojednanie riešenia sporov medzi veriteľom a dlžníkom. Predmetná zmluva je identifikovaná jednak účastníkmi vzťahu, ako aj obsahom a predmetom tohto zmluvného vzťahu. Identifikátor zmluvného vzťahu prostredníctvom číselného označenia je obdobou rodného čísla fyzickej osoby, ktoré plní rovnaký účel, t.j. trvalé zabezpečenie identifikácie zmluvného vzťahu nielen v informačnom systéme. Rozsah sporov, na ktoré sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, priamo definuje zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a to v § 2 ods. 1 uvádzaného zákona, pričom umožňuje, aby predmetom rozhodcovského konania boli všetky spory zo zmluvného vzťahu. Z formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Zmluva neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania pri riešení sporov, nezrovnalostí, nárokov medzi zmluvnými stranami a pod. Z jej obsahu je zrejmé aj to, že

konanie pred rozhodcovským súdom je len alternatívne, a teda sa nevyžaduje od spotrebiteľa, aby postupoval len pred arbitrážou. Uplatňuje sa len vtedy, ak sa nepristúpi k riešeniu veci pred všeobecným súdom. Spotrebiteľ a dodávateľ nie sú nijako limitovaní pri podaní žaloby. K výberu rozhodcu, resp. fóra, kde sa spor bude riešiť, dochádza až pri podaní žaloby. Tento výber robí strana podávajúca žalobu - nie teda iba jedna zmluvná strana. Obe zmluvné strany majú v zmysle úpravy ich vzájomného vzťahu rovnaké práva a nie je možné hovoriť o žiadnej nerovnováhe. Ochrana spotrebiteľa smeruje k tomu, aby zmluvné strany mali rovnakú možnosť a postavenie v rovnakej respektíve porovnateľnej situácii. To znamená, či rozsah oprávnení žalobcu je rovnaký bez ohľadu na to, či ide o dodávateľa alebo o spotrebiteľa. Ak je v pozícii žalobcu spotrebiteľ, potom aj on určuje a) fórum rozhodovania sporu, b) v prípade voľby rozhodcovského konania rozhodcovský súd. Samotný fakt, že rozhodcovské konanie začne na základe žaloby veriteľ, nie je daný uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Vyplýva z toho, že zo strany spotrebiteľa dôjde k porušeniu zmluvných povinností. Pritom spotrebiteľ nie je zbavený v rámci ochrany spotrebiteľa povinnosti splniť dobrovoľne prevzaté záväzky, v tomto prípade splatiť poskytnutý úver s úrokom za jeho poskytnutie. Rozhodcovská zmluva výber spôsobu riešenia sporov zo zmluvy a tiež výber rozhodcu ponecháva na žalobcu. Ak bude žalobu podávať spotrebiteľ, bude v procesnej pozícii žalobcu, a teda jemu bude patriť právo voľby medzi štátnym súdom a rozhodcovským konaním, čo znamená že sám môže žalobou (na základe vlastnej voľby či už na príslušnom súde alebo pred rozhodcom, ktorého určí) uplatniť svoje nároky vyplývajúce alebo súvisiace so zmluvou. Môže sa domáhať určenia jej neplatnosti, resp. neplatnosti určitej časti (a to aj rozhodcovskej doložky), splnenia povinnosti veriteľa vyplývajúcej zo zmluvy (napr. vyplatenia úveru či revolvingu, časti úrokov pri predčasnom splatení, vydaní preplatkov a pod). Je mylné a v rozpore s právnou úpravou, ak sa stotožňuje možnosť výberu medzi rozhodcovským konaním so situáciou, kedy žalobu podáva dodávateľ. Ak však má spotrebiteľ postavenie žalovaného, ani v konaní pred štátnym súdom si nemôže zvoliť, na ktorý súd bude žaloba podaná, alebo či bude podaná v rámci rozhodcovského konania. Aj v konaní pred štátnym súdom sa žalovaná strana musí podrobiť začatému konaniu, nakoľko dispozícia so žalobou podľa platnej úpravy žalovanému nepatrí. Podľa názoru žalovaného, neobstojí ani tvrdenie žalobcu o nemožnosti oboznámenia sa s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu. Táto skutočnosť je veriteľom výslovne uvedená v bode 8. predmetnej zmluvy. Žalobca sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že sa nemohla oboznámiť s predpismi rozhodcovského súdu. V zmysle zákona č. 335/2014 Z.z. sú všetky predpisy stále rozhodcovského súdu zverejnené zákonom stanoveným spôsobom (§ 12 ods. 1 písm. h), § 13 ods. 1 písm. c) ZoSRK). Zákon teda predpokladá a určuje, ako majú byť predpisy zverejnené, z čoho možno nesporne vyvodiť, že splnenie danej povinnosti stálym rozhodcovským súdom je vytvorenie možnosti pre spotrebiteľa oboznámiť sa s danými predpismi. Žalovaný k veci ďalej uvádza, že žalobca vo svojej žalobe poukazuje i na to, že zmluvy neobsahujú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. Podľa názoru žalovaného, Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmlúv o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úrokov a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmlúv uzavretých medzi účastníkmi konania. Zmluvy uzatvorené medzi účastníkmi konania obsahujú výšku splátok, termín ich splatnosti, ako aj počet splátok. Zmluvy v bode 6 obsahujú zákonom požadovanú výšku splátky (47,43 Eur v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, 42,29 Eur v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a 46,99 Eur v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Splátkovom kalendári, ako aj v Zmluvných dojednaniach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (42 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy). Žalovaný tvrdí, že zmluva jednoznačne obsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 1 písm. k) ZoSÚ. Pri výklade označeného ustanovenia ZoSÚ aký vyplýva z návrhu, a teda rozpisovaní splátky by nebolo reálne možné vypočítať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej aj RPMN). V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný tvrdí, že zmluva obsahuje náležitosť aj podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Nakoľko ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. sú výsledkom implementácie vyššie spomínanej smernice Rady 2008/48, je dôležité a podstatné vychádzať pri výklade § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. aj z jej ustanovení. Osobitne to určuje ako povinnosť aj

článok 22 ods. 1 smernice. Na základe vyššie uvedeného žalovaný tvrdenia žalobcu popiera a žiada, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a súčasne zaviazal žalobcu k náhrade trov konania žalovaného.

3. Súd o takto podanom žalobnom návrhu rozhodol svojím rozhodnutím č.k. 15Csp/20/2016-134 zo dňa 21.9.2017, ktorým rozhodnutím vyhovel podanej žalobe v časti určenia požadovanej neplatnosti Dohôd o zrážkach zo mzdy (výrok I. až III.), v časti určenia požadovanej neplatnosti rozhodcovských zmlúv (výrok IV. až VI.) a v časti určenia požadovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov poskytnutých na základe zmlúv o revolvingovom úvere uvedených v žalobe (výrok VII). Vo zvyšnej časti (určenie neplatnosti ustanovení čl. 8, bod 8.1 uzatvorených zmlúv o revolvingových úveroch, z dôvodu že predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky) žalobu zamietol (výrok VIII.) O trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal (výrok IX.).

4. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodoval odvolací súd, a síce Krajský súd Trnava. O podanom odvolaní rozhodol svojím rozhodnutím č.k. 24Co/102/2018-165 zo dňa 21.11.2018. Odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy ako aj v časti určenia bezpoplatkovosti a bezúročnosti poskytnutých úveroch potvrdil (výrok I. až III. a výrok VII. rozhodnutia súdu prvej inštancie), v časti, ktorým bola podaná žaloba zamietnutá (výrok VIII. rozhodnutia súdu prvej inštancie) odvolanie odmietol a v časti určenia neplatnosti spotrebiteľských rozhodcovských zmlúv (výrok IV. až VI. rozhodnutia súdu prvej inštancie) ako aj v časti trov konania (výrok IX. rozhodnutia súdu prvej inštancie) rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a v zrušenom rozsahu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Po vrátení veci predmetom konania teda ostali len trovy konania a určenie neplatnosti

- spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom dňa XX.X.XXXX;

- spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom dňa XX.X.XXXX;

- rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom dňa X.XX.XXXX.

6. Po vyvolaní veci, na pojednávaní, ktoré sa v danej veci uskutočnilo dňa 20.6.2019 súd zistil, že na pojednávanie sa strany sporu nedostavili, a to aj napriek tomu, že doručenie predvolania mali riadne vykázané. Svoju neúčast' vopred žiadnym spôsobom neospravedlnili, o odročenie pojednávania nepožiadali. Súd teda pojednával v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd v danej veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Oznámenia veriteľa o schválení úveru k jednotlivých zmluvám, Zmluvné dojednania, Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmoch) dlžníka Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX H. Č.. XXXXXXXXXXXX, žiadosť žalovaného o realizovanie zrážok zo mzdy zamestnávateľom žalobcu, splátkový kalendár k úverom a listinnými dôkazmi, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav veci:

8. Žalobca ako spotrebiteľ uzatvoril so žalovaným ako dodávateľom tri Zmluvy o revolvingovom úvere, a to zmluvu Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J.Ň. XX.X.XXXX, zmluvu č. XXXXXXXXXXXX Z. J. XX.X.XXXX H. Č.. XXXXXXXXXXXX Z. J. X.XX.XXXX, na základe ktorých bol žalobcovi poskytnutý úver. V prvom prípade išlo o sumu vo výške 1 350,- Eur (splácanie 42 mesiacov prostredníctvom splátok vo výške 42,29 Eur mesačne, RPMN 25,12 %, ročná úroková sadzba 17,40 %, odplata za poskytnutie služby podľa Dohody o poskytovaní služby 0,- Eur). V druhom prípade išlo o sumu vo výške 1 350,- Eur (splácanie 42 mesiacov prostredníctvom splátok vo výške 42,29 Eur mesačne, RPMN 25,12 %, ročná úroková sadzba 17,40 %, odplata za poskytnutie služby podľa Dohody o poskytovaní služby 0,- Eur) a

v treťom prípade išlo o sumu 1 350,- Eur mesačne, RPMN 26,09 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, odplata za poskytnutie služby podľa Dohody o poskytovaní služby 0,- Eur). Súčasťou všetkých zmlúv boli Rozhodcovské zmluvy, prostredníctvom ktorých si žalovaný zabezpečil možnosť riešiť prípadne vzniknuté spory na rozhodcovskom súde. Úhrady, ktoré žalobca uskutočnil, boli realizované buď ako vklady do banky alebo prostredníctvom poštových poukážok, prípadne zrážkami zo mzdy, k realizácii ktorých žalovaný pristúpil na základe Dohody o zrážkach.

9. Rozhodcovské zmluvy boli vo všetkých troch prípadoch uzatvorené na samostatných, osobitných listinách, s riadnym označením strán a predmetu, ako aj ostatných náležitostí uvedených žalovaným vo svojom vyjadrení podanom k veci samej.

10. Vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným na základe uzatvorených zmlúv súd vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa vzťahuje všeobecná úprava o spotrebiteľských zmluvách obsiahnutá v zákone č. 40/1964 Zb., ako aj špeciálna úprava obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

13. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

17. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli.

18. Podľa ods. 3 cit. ustanovenia, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať
a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa,

- b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva,
- c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla,
- d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len "rokovací poriadok"), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a
- e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

19. Podľa ods. 4 cit. ustanovenia, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nesmie obsahovať dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu.

20. Podľa ods. 5 cit. ustanovenia, uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy.

21. Podľa ods. 6 cit. ustanovenia, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Spotrebiteľ sa napriek uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd a dodávateľ ani jeho právny nástupca sa nemôžu účinne dovoliť nedostatku právomoci súdu podľa osobitného predpisu,⁷⁾ ibaže vo veci už skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie; na tento účel je spotrebiteľské rozhodcovské konanie začaté okamihom doručenia návrhu na začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania spotrebiteľovi.

22. Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. (platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy zo dňa 6.10.2014), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) zákona č. 40/1964 Zb. (platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy zo dňa 6.10.2014), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

24. Podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. (platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy zo dňa 6.10.2014), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. (platného a účinného v čase uzatvorenia zmlúv zo dňa 27.5.2015), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) zákona č. 40/1964 Zb. (platného a účinného v čase uzatvorenia zmlúv zo dňa 27.5.2015), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

27. Podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. (platného a účinného v čase uzatvorenia zmlúv zo dňa 27.5.2015), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Ak majú byť rozhodcovské zmluvy, ktorých neplatnosť je predmetom daného konania, posúdené ako nie neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, je dôležité posúdiť, či žalobca (spotrebiteľ) mohol ovplyvniť ich obsah, pretože ak nie, tak by neboli individuálne dojednané, a teda boli by neplatné pre ich neprijateľnosť (§ 53 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb.) Podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení § 53 ods. 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb., pritom platí vyvrátená domnienka, že rozhodcovská zmluva nie je individuálne dojednaná, a teda naplňajúc skutkovú podstatu § 53 ods. 4 písm. r) zákona č. 40/1964 Zb., je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve. Žalovaného v predmetnom konaní teda zaťažovalo bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno (pokiaľ ide o individuálne dojednanie), prostredníctvom ktorého by vyvrátil vyššie uvedenú domnienku. Žalovaný

však v danom prípade nielenže nepreukázal, ale ani len netvrdil také skutočnosti, z ktorých by malo vyplývať individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky, teda že by žalobca mal možnosť ovplyvniť obsah žalovaným vopred predformulovaných rozhodcovských zmlúv, resp. že by si takúto rozhodcovskú zmluvu žalobca ako spotrebiteľ výslovne vymienil. Z týchto dôvodov sa predmetné rozhodcovské zmluvy v zmysle § 53 ods. 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb., (v znení účinnom ku dňu ich uzavretia) ex lege nepovažujú za individuálne dojednanú, a teda sú neplatné podľa § 53 ods. 4 písm. r) v spojení s § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. (v znení účinnom ku dňu ich uzavretia).

30. V danom prípade boli síce rozhodcovské zmluvy obsiahnuté na samostatnej, individuálnej listine, avšak boli spotrebiteľovi predložené formou predtlačeneho formulára, kedy spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah - teda ich mohol iba ako celok prijať alebo odmietnuť (napr. rozhodnutie sp. zn. 21XECdo/8/2016 zo dňa 22. februára 2017). Rovnako, ak nie prísnejšie je potom potrebné posudzovať rozhodcovskú zmluvu (doložku) obsiahnutú v texte inej spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorej rovnako platí, že jej obsah nemohol spotrebiteľ nijako ovplyvniť, avšak navyše tu dodávateľ nevie preukázať, že by spotrebiteľ o existencii tejto rozhodcovskej doložky vôbec vedel. V súlade s vyššie uvedenou rozhodovacou praxou NS SR, ako i s poukazom na § 53 ods. 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb., v príslušnom znení je zrejme, že zásadnou otázkou vo vzťahu k individuálnemu dojednaniu rozhodcovskej zmluvy je možnosť spotrebiteľa meniť jej obsah a nie iba možnosť ako celok ju prijať alebo odmietnuť. Preto konštatovanie, že žalobcovi bola daná možnosť výberu medzi tým, či o vzájomných sporoch z úverových zmlúv bude príslušný rozhodovať rozhodcovský súd alebo všeobecný súd, nie je a ani nemôže byť relevantná pre posúdenie rozhodcovských zmlúv ako nie neprijateľnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keďže uvedené sa nijako nedotýka možnosti spotrebiteľa ovplyvniť obsah rozhodcovskej zmluvy.

31. Rozhodcovská zmluva je takým významným zmluvným dojednaním, ktoré jednoducho nemôže byť platne dojednané bez toho, aby si ho strany individuálne dojednali, resp. aby preukázateľne a nepochybne prejavili vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu. V uznesení sp. zn. 6 M Cdo 9/2012 zo 16. januára 2013 dokonca Najvyšší súd SR zaujal právny názor, podľa ktorého návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy/doložky musí dodávateľ predložiť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejme, že sa mu poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a aby bolo z neho tiež zrejme, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní, v opačnom prípade je takáto rozhodcovská doložka/zmluva neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve. Veľký dôraz sa teda kladie na splnenie požiadavky individuálneho dojednania rozhodcovskej zmluvy, na požiadavku jednoznačnosti, preukázateľnosti a informovanosti spotrebiteľa - a to nielen pokiaľ ide o obsah a význam (dôsledky) uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, ale aj vo vzťahu k samotnej existencii rozhodcovskej zmluvy.

32. Na základe vykonaného dokazovania, mal súd za preukázané, že rozhodcovské zmluvy, ktoré strany sporu medzi sebou uzatvorili, sú neplatné, a to pre ich neprijateľnosť, ktorá spočíva v tom, že súd ich nepovažoval za individuálne dojednané. Žalovaný len žalobcovi predstrel na podpis pripravené formulárové znenie rozhodcovských zmlúv, v texte ktorých sa mení len spotrebiteľ a číslo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú sa vzťahujú. Rozhodcovské zmluvy vo formulárovej podobe vyhotovil žalovaný - dodávateľ služby, veriteľ, a teda jedná sa o jednostranné nastavenie podmienok riešenia sporov prostredníctvom rozhodcovských súdov, ktoré druhá - slabšia zmluvná strana, dlžník, spotrebiteľ (žalobca) ani nemôže ovplyvniť. Predmetnými rozhodcovskými zmluvami reálne došlo k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa. Je možné konštatovať, že žalovaný od počiatku sledoval v súvislosti s koncipovaním rozhodcovských zmlúv to, aby v prípade vzniku sporov zo spotrebiteľských zmlúv, boli tieto vždy riešené na rozhodcovskom súde.

33. Súd rozhodol na základe dôkazov označených a navrhnutých stranami sporu. Sám žiadne dôkazy nevykonával ani neinicioval a to s prihliadnutím na zásadu rovnosti strán súdneho konania ako aj s prihliadnutím na právo strán sporu na spravodlivé a nestranné prejednanie veci.

34. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p., podľa ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu. Nakoľko však žalobcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, žiadne si neuplatnil a žiadne mu nevyplývajú ani zo súdneho spisu, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa popri týchto všeobecných náležitostiach uvedie aj to proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.